

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. januar 2009
Kontor: Civil- og Politiafdeling
Sagsnr.: 2008-156-0141
Dok.: JEE41589

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udveksling af oplysninger som led i politiets samarbejde med de sociale myndigheder og psykiatrien) (L 79), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. december 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

/

Anne Fode

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udveksling af oplysninger som led i politiets samarbejde med de sociale myndigheder og psykiatrien) (L 79):

”Er ministeren indstillet på at imødekomme behovet for en nærmere præcisering af nødvendighedskriteriet som påpeget i høringssvaret fra Landsforeningen af beskikkede Advokater, og vil ministeren nærmere definere, hvornår der kan videregives oplysninger?”

Svar:

Som det fremgår af den kommenterede høringsoversigt, der er fremsendt til udvalget, er det en betingelse for videregivelse af oplysninger som led i PSP-samarbejdet, at videregivelsen må anses for nødvendig for samarbejdet.

Dette indebærer, at de involverede myndigheder ikke uden videre frit kan udveksle enhver oplysning, som myndighederne er i besiddelse af om de personer, som PSP-samarbejdet er rettet imod.

Kravet om, at videregivelsen må anses for nødvendig for samarbejdet, indebærer, at de deltagende myndigheder i hvert enkelt tilfælde skal vurdere, om det konkret er nødvendigt at videregive bestemte oplysninger om privatpersoner, for at samarbejdet kan fungere.

Det er i denne forbindelse vigtigt at fremhæve, at lovforslaget ikke indebærer en pligt for myndighederne til at videregive oplysninger, men alene en mulighed herfor.

Samtidig er det vigtigt at holde sig for øje, at den forslåede ordning for PSP-samarbejdet er helt parallel til den ordning, der gælder for det kriminalpræventive SSP-samarbejde, som har eksisteret i mere end 25 år, hvor dette ”nødvendighedskriterium” ikke ses at have givet anledning til problemer i praksis.

Jeg finder derfor ikke, at der er behov for yderligere præcisering af, hvornår der kan videregives oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold som led i PSP-samarbejdet.

